

Unieke bedevaart Braziliaanse pelgrims naar Batavia

Charles Chang –

Hoog bezoek Brazilië

Traditioneel begint de kruisweg bij de eerste statie. Allen maken ze een kniebuiging. Daarna leest diaken Carlos Eduardo Girao de Souza een stuk over de eerste afbeelding, gevolgd door de aangewezen leden die een stuk over het werk en leven van Petrus Donders citeren. Op zaterdag 7 maart jl. kreeg Batavia bezoek van een groep van 25 Brazilianen onder leiding van pater Patrício Dorcey van de Braziliaanse parochie van Onze Lieve Vrouwe van Nazareth in Paramaribo. De priester is ook degene geweest die het geïllustreerde boekje in het Portugees heeft samengesteld. Nimmer heeft een dergelijk grote groep Braziliaanse pelgrims de bedevaartplaats bezocht. Naast de parochianen uit Paramaribo bestond de groep ook uit hoog bezoek uit Brazilië, namelijk de superieur provincialen der redemptoristen van Rio, Sao Paulo en Bahia, respectievelijk pater Nelson Antonio Linhares, pater Marlos Aurélio da Silva en pater Roque da Silva. Verder nog pater Ricardo Cavalho, die reeds werkzaam is in Suriname, een stagiaire genaamd frater Thiago Pedro da Silva, en de drie leden van Obra de Maria (Werk van Maria). De Braziliaanse pelgrims en in het bijzonder het hoge bezoek verheffen de bedevaart tot een unieke. Gezamenlijk zijn de drie bezoekende priesters verantwoordelijk voor de missie van Braziliaanse redemptoristen in Suriname. Hun bezoek heeft ook als doel oriëntatie van het werk en de plaatsen in Suriname. Elk jaar wordt bij de Braziliaanse kerk een stageplek vrijgemaakt voor een stagiaire (frater) uit Brazilië. Vanaf de opening van de kerk in 2014 zijn tot nu toe een broeder en drie fraters geweest.

Liefde

Terug naar Batavia. Elke statie wordt afgesloten met een Pai Nosso (Onzevader) en een Ave Maria (weesgegroet). Daarna vervolgt de groep zoals

gewoonlijk zingend zijn weg naar de volgende stop. Na de dertiende statie volgt zoals gebruikelijk de eucharistieviering. Voordat de mis begint, leest padre Roque nog een stuk voor over het leven van de zalige Petrus Donders. De redemptoristen in Brazilië zijn bekend met hun collega uit de negentiende eeuw. Na de lezing uit het heilig evangelie houdt padre Nelson de preek. Tot op deze dag was Batavia voor hem en zijn collega's niets meer dan een plaats waarover ze hadden gehoord, nu hebben ze het zelf mogen ervaren. Hoe wordt een plaats als Batavia heilig, vroeg pater Nelson. "Door de liefde die hier aanwezig is. Dit is de essentie van het geloof: liefde hebben voor God, gevolgd door liefde voor de medemens. Jezus is gekomen en heeft de weg voor ons gemaakt die liefde heet - en dat heeft Petrus Donders begrepen. Bij hem was het niet anders: hij gaf liefde. Petrus

kon even goed in Nederland zijn gebleven, waar hij een beter leven zou hebben, een grote parochie en goed eten. Maar hij koos voor Batavia, tot aan het einde van zijn leven om zijn liefde te geven aan de uit de samenleving verbannen stakkers met een vreselijke ziekte. Dit wat hij heeft gedaan moeten we tot ons nemen..."

Missies

Aan het einde van de mis wordt nog de gezamenlijke zegen gegeven aan de drie in Suriname werkende redemptoristen. Tegenwoordig is het pater Ricardo die zich van de ene kerk haast naar de andere, te weten: Maria Koningin van de Wereld (Latour), St.-Franciscus van Assisi (Livorno), Allerheiligste Verlosser (Domburg) en de gemeenten in Pontbuiten, Houttuin, Sunny Point en Hanna's Lust. Pas in 2021 kan hij op de assistentie rekenen van nog twee collega's uit Brazilië die nu bezig zijn het Nederlands te leren. Na enige tijd zonder priester heeft de in wezen gepensioneerd pater Patrício het op zich genomen om de Braziliaanse parochie in Paramaribo-Noord te leiden. De Amerikaanse redemptorist heeft in zijn beginjaren als priester jarenlang in de rurale gemeenschappen van Manaus gewerkt. Thiago uit Minas Gerais blijft voor een jaar stage lopen in Suriname. Behalve deze drie geestelijken zijn er nog de drie leden van Obra de Maria. Na de vakantie in december is van de oude groep alleen Fabilene das Neves teruggekeerd. De twee andere zijn nieuw. Maria Leiliana komt uit het binnenland van Pernambuco en Prisca Agon is een Afrikaanse uit Benin die al twaalf jaren woont in Recife, de hoofdstad van de staat Pernambuco. Aan het einde van de bedevaart wordt nog een laatste gezamenlijke zegen uitgebracht, nu met opgewekte zang vóór de collectieve Braziliaanse lunch.

Bezinningsweekend CMMS: de man als leider

Clifton Kasno –

Gevoelens respecteren

Het was in de avond van 21 februari jl. bij de aanmelding in Abadoekondre gelijk te merken dat het een strak programma zou worden tijdens het bezinningsweekend van de Catholic Men's Ministry Suriname (CMMS). Aanmeldingstijd was vastgesteld op 19.00 uur. Ik had de taak het aanwezigheidsgevoel aan te wakkeren. De mannen moesten tegenover elkaar zitten en met elkaar delen wat hun verwachtingen waren voor het weekend en hoe zij zich op dat moment voelden. Daarna hadden we een demonstratie van de manier van groeten. Iets wat we elke zondag in de kerk doen, maar waarbij we soms niet beseffen dat we de ander pijn doen. Eenieder is anders opgevoed en doet ook de dingen anders. Daarom was bij sommigen de teleurstelling zichtbaar toen de presentator hen bewust voorbijliep. We moeten ons niet laten afleiden door gewoontes van anderen.

Het groeten kan op verschillende manieren: een brasa, een handdruk of een kus. Wat te doen als iemand uw handdruk of brasa weigert? Hoe reageert u in zo'n situatie? Het kan toch ook zo zijn dat de persoon u niet gezien heeft? Beschouwt u dat als belediging? We mochten onze ervaringen delen met elkaar. Daarna volgde het gebed. De aanwezigen hebben het goed ervaren, ze konden

zichzelf terugvinden op bepaalde momenten. We waren allemaal van oordeel dat dat gedeelte zeker veel meer aandacht verdient binnen onze kerken, maar dat we ook zeer alert moeten zijn de gevoelens van een ander te respecteren.

Man-ager

De zaterdag startte met een morgenwijding geleid door broeder Marius van Hanna's Lust. Na de morgenwijding hadden wij een gezamenlijk ochtendontbijt waarna omstreeks 9 uur de dag verder werd voortgezet met als inleider pater Doris Weewee. Het thema was de man als leider met Nehemia 2,11-20 als middelpunt van de talks. In drie gedeelten nam pater Doris het boek Nehemia hoofdstuk voor hoofdstuk met ons door. Vanuit andere geschriften bevestigde pater Doris zijn oproep aan de man om de roeping, zijn roeping, te bevestigen in Christus. Zie 2Petrus1,10-11: Span u daarom des te meer in om uw roeping en uitverkiezing waar te maken, broeders en zusters. Als u dat doet, komt u nooit ten val en zal u onbelemmerd toegang worden verleend tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en redder Jezus Christus.

In zijn betoog vergeleek pater Doris de rol van de man met die van een manager in een bedrijf. Zo moeten we ook een manager zijn in ons leven, in ons huis! Zijn we de manager van ons leven? Pater Doris liet ons een moment stilte nemen ter overdenking hiervan. Mannen denken dat ze het druk hebben en zoeken steeds naar wat de wereld hun aanbiedt. We hebben niet door dat we in een modderpoel aan het ploeteren zijn. De wereld van vandaag is te vergelijken met een modderpoel: hoe meer we ploeteren, hoe meer we dreigen te verdrinken in dit vieze water.

Mannen mobiliseren

Wat zijn de issues die ons mannen ervan weerhoudt te groeien in geloof? Hoe worden wij negatief beïnvloed? Wat bedreigt ons vermogen om discipelen van Jezus te worden en te blijven? Waarom biedt de man zich niet aan voor de bediening om zo de Kerk op te bouwen? Slechts enkele van de vele vragen waar wij samen ruime aandacht aan mochten besteden. Verder mochten we een paar uitdagingen die pater Weewee ons voorlegde delen: maak een realistische en haalbare suggestie voor elke bediening en noem enkele

bedreigingen die op ons pad gelegd worden. Is het zo dat wij ze kunnen uitvoeren voor effectieve bediening in onze gemeenschap, kerk en staat? De hoofdpdracht die pater ons meegaf was dat we de mannen moeten gaan mobiliseren. Dat we erover moeten gaan brainstormen. Hoe zouden we dat kunnen doen? Mannen trekken mannen om mee te gaan, bijvoorbeeld door samen te gaan vissen of voetballen. Het gevoel van meetrekken, meelopen, samen op stap gaan. Een goed doordenkertje was het woord man te verlengen met ager; de man is beheerder bij de schepping. De vragen die pater aan ons voorlegde, hebben we goed besproken. De boodschap is dat we onze plaats moeten nemen als man en de andere mannen ook gaan trekken, niet met geweld, om bij God te komen. Pater Weewee gaf een mooi en pakkend voorbeeld: hoe eet je een olifant? Antwoord: beetje bij beetje, hap voor hap. Zo moeten wij ook handelen. Het lijkt moeilijk, maar met geduld en gebed lukt het wel.

CMMS

Zondag hebben wij de dienst bijgewoond in Abadoekondre. De voorganger was broeder Robby Pinas. Het was een prachtige dienst. We hebben intens geparticipeerd in deze viering met prachtige zang en prediking. Na de dienst hebben we het bezinningsweekend geëvalueerd. Daarna discussieerden we over de planning van de zesde mannenconferentie die dit jaar gehouden zal worden. Om twee uur vertrokken we voldaan vanuit Abadoekondre terug naar Paramaribo. Het was een zeer welbested weekend.

Het bezinningsweekend is een jaarlijks terugkerend evenement van de CMMS. We komen bijeen om te bezinnen, het jaarprogramma te maken en onze jaarlijkse mannenconferentie te plannen. De CMMS bestaat uit mannen – broeders – uit verschillende parochies. Diaken Sonny Waterberg is de moderator van CMMS. De bedoeling is dat alle parochies een mannengroep hebben om mannen binnen de parochies te motiveren om een betere band te hebben met Jezus, maar ook mannen buiten de kerk op te zoeken om bij Jezus te komen. De CMMS fungeert overkoepelend voor deze mannengroepen. Op dit moment zijn er mannengroepen in de Heilige Familie, Hanna's Lust, Sunny Point, begikerki Fatima en St.-Theresia Moengo.

Auto Airco Bedrijf R.G.Oldenstam

Het beste adres voor al uw auto airco onderdelen, auto airco reparaties en installatie van complete units.
Langer dan 25 jaar een begrip in onze samenleving

Robert G. Oldenstam

Adres : Ramalaan #5
P.O.Box: 2197
Tel : (597)491026
Cell : (597)8614222
Fax : (597)432845
E-mail : autoair@sr.net

OMHOOG

Opgericht 01 januari 1956

Uitgever: RK Bisdom Paramaribo
Dienst Media & Communicatie

Secretariaat/advertenties: Pastoraal Centrum
Prinsessestraat 46, tel.: 476888 of 424245
Mobiel/WhatsApp: (+597) 8811492
E-mail: omhoog@bisdomparamaribo.org en
omhoog@gmail.com
Giro: 10.35.169 – De Surinaamsche Bank N.V.

Redactie: Melvin Mackintosh
Mobiel/WhatsApp: (+597) 8506974
www.bisdomparamaribo.org
www.omhoog.org
www.radioimmanuelsr.com
Druk: Drukkerij H. Van den Boomen

geloof & leven

Viering Helenaschool: blijf kind, een vriend van Jezus

Wielfred T. Tjin A Tam –

Aswoensdag

Het is een zonnige morgen – Aswoensdag 26 februari 2020. Rond 7.45 uur staan 180 leerlingen en 7 leerkrachten van de St.-Helenaschool netjes opgesteld rondom de vlaggenmast. Onder het eerbiedig - en uit volle borst - zingen van het volkslied wordt de Surinaamse vlag keurig gehesen door de leerlingen die vanmorgen de beurt hebben. Prachtig om het te ervaren en een goed voorbeeld voor anderen. Hierna is er nog gelegenheid om de twee liedjes die straks in de kerk zullen worden gezongen te repeteren.

Rond 8 uur geeft schoolleider mevrouw Constance Ling het teken om in een stoet - twee aan twee - naar de kerk naast de school te lopen onder begeleiding van de overige leerkrachten. De kleintjes van de kleuterklas vooraan en aan het eind de leerlingen van de zesde klas. Heel gedisciplineerd gaat het eraan toe.

Zuster Kitty verwelkomt de leerlingen en leerkrachten, en maakt het kruisteken. Zij legt uit - met een dorre palmtak in de hand - dat de as die in schaaltes is, komt door het verbranden van de palmtakken van Palmzondag van het vorig jaar. Als openingslied zingen de leerlingen 'Jezus ik hou van U'.

Veertig dagen 'woestijn'

Zuster Kitty hield een korte bezinning: "Vandaag, Aswoensdag, is het begin van onze vastenperiode; een periode van veertig dagen waarin wij de 'woestijn' ingaan. In de woestijn is het dor en droog. Er is niet zoveel te eten en te drinken. Wij zullen het met minder moeten doen. Vasten noemen wij het en wij zullen ook bidden. Op deze wijze bereiden wij ons voor op de komende Goede Week. Zoals jullie weten gedenken wij in deze week het lijden en de dood van onze Heer Jezus Christus. Drie dagen na Zijn kruisdood vierten wij dan Zijn verrijzenis, Pasen.

Veertig is een heilig getal; vroeger kenden wij ook veertig uur bidden. Tegenwoordig hebben wij een kwartiertje voor God. In deze vastentijd van veertig dagen zullen jullie ook extra moeten laten zien wat in het vierde gebod staat: eer je moeder en je vader; heb respect voor ze en wees ook gehoorzaam. Op deze wijze blijf je een kind, een vriend van Jezus.

Straks bij het opleggen van een askruisje op jullie voorhoofd zullen wij - Wielfred en ik - zeggen: 'Wees een vriend van Jezus' en bij de leerkrachten en andere volwassenen zullen wij uitspreken: 'Mens, gedenk dat gij stof zijt en tot het stof der

aarde zult wederkeren.' Na de zegen zongen de kinderen het slotlied 'God van trouw'. Rond 9 uur keerden leerlingen en leerkrachten terug naar school. Dank aan schoolleider mevrouw Constance Ling en haar staf voor de vrome wijze waarop hun leerlingen zich hebben gedragen tijdens deze mooie en vlotte viering. Dank ook aan onze parochiemedewerkers de dames Carmen, Wagijem, Hendrina en Vidya voor hun bijdrage.

Catechese in de H. Driekoningen

Jane Antonius –

De ouderavonden van 7 en 12 februari jl. zijn heel vruchtbaar geweest. Behalve de heel goede opkomst van de ouders heeft ook de spontane participatie bij de groepsdiscussie (over het kerkbezoek, de catecheselessen, het belang van het ontvangen van het sacrament en de begeleiding naar de kerk, afgesloten met een presentatie per groep) ons goed gestemd. Uit de presentatie is gebleken dat alhoewel de kerkbezoeken optimaal zijn, vooral tijdens de kindernevendiensten, het van sommige ouders toch extra inzet vergt om hun kinderen te motiveren om naar de kerk te komen. De kinderen ervaren de catecheselessen als interessant, omdat ze op een kindvriendelijke manier het woord van God leren begrijpen. Ze vertellen daarom ook heel graag aan de ouders hoe ze de les vonden en wat ze eruit geleerd hebben. Voor de ouders is het opgeven van hun kinderen voor de catecheselessen een bewuste keus geweest. Ze zijn de mening toegedaan dat het belangrijk is dat hun kind het sacrament ontvangt, omdat het kind zo geïntroduceerd wordt in het geloof en zich kan vormen in het christendom om zo het woord van God beter te gaan begrijpen.

Veertigdagentijd, verdiepen in Gods woord

Jos Steeman –

De veertigdagentijd kent zowel een bewogen als een rijkgeschakeerde geschiedenis. Hij is ontstaan uit verschillende motieven die afwisselend en door elkaar heen speelden. Aanvankelijk waren het zowel kortere als langere vastenperioden die het hoogfeest van Pasen voorbereidden. We kunnen dat trouwens herkennen in de doorlopende lezing van het Evangelie volgens Johannes, en wel vanaf de vierde week. Was er in het eerste gedeelte (week 1 t/m 3) sprake van het conflict tussen Jezus en de Joden, door de ontplooiende zelfopenbaring van Jezus loopt dit uiteindelijk uit in de lijdensweek, zoals wij die noemen. Wat moeten we ons dan voorstellen of beter gezegd wat moeten wij ons voornemen voor onze veertigdagentijd? Is het alleen een voorbereidingstijd waarin we ons het een en ander ontzeggen of is het een toeleven naar Pasen? En toeleven naar Pasen wil zeggen toeleven naar Jezus! Daar moeten we ons op focussen. Hoe doen we dat het beste?

Vroeger was het vasten: minder eten, minder vertier, soberder leven. Dat is een beetje op de achtergrond geraakt, hoewel het niet geheel verdwenen is. We hebben nog steeds de verplichte vasten- en onthoudingsdagen zoals Aswoensdag en Goede Vrijdag. Niet veel zult u zeggen, maar het gaat eigenlijk ook niet om het minder eten en vlees weglaten.

Het gaat om de gesteltenis van ons hart. Keren wij ons hart wel helemaal naar Jezus, onze Redder en Verlosser? Bkeren we ons tot Hem? Zijn we echt bereid om Hem op de eerste plaats te stellen in ons leven, zoals Hij dat zelf heeft gedaan door zich voor ons allen te offeren aan het kruis? Laten wij ons in deze dagen, deze veertig dagen verdiepen in Gods woord. In Jezus zelf dus, het vleesgeworden Woord van God en zo dat Woord tot ons laten spreken, iedere dag opnieuw. Ik wens U een bezinningsvolle veertigdagentijd toe.

Om de kinderen het belang van de kerk te laten inzien, komen de meeste ouders met hun kind mee naar de kerk, terwijl een kleine groep kinderen soms begeleid door iemand anders dan de ouders of soms alleen naar de kerk komt, omdat ouders niet in staat zijn ze zelf te brengen. Op enkele kinderziekten na zoals het soms laat afhalen van kinderen en organisatorische mankementen bij het afstempelen van de kerkbezoekkaarten mogen we toch heel tevreden zijn over het verloop van dit catechesejaar.

Leerlingen St.-Alfonsusschool over vasten

Wij vroegen leerkrachten van verschillende katholieke scholen om met hun klas stil te staan bij Aswoensdag en de veertigdagentijd en daarover wat op te schrijven. Hieronder de opstellen van enkele leerlingen van de St.-Alfonsusschool in Nieuw Nickerie. Met dank aan de leerkrachten!

Thariq Hintzen

Tijdens het vasten wordt er veel gebeden voor elkaar. Er wordt minder gesnoept en gefeest. In de vastentijd moet je goede dingen doen. De mensen hebben dan meer tijd voor God. Het bidden gebeurt in alle rust en stilte. Drie dagen voor de vastentijd wordt er feest gevierd. Dit feest heet carnaval. Carnaval is afgeleid van het Latijnse woord Carne Vale, wat vaarwel van vlees betekent. Dit jaar duurt carnaval vanaf zondag 23 februari tot en met dinsdag 25 februari 2020. Het schoolhoofd en de leerkrachten van de St.- Alfonsusschool organiseren elk jaar het carnavalsfeest. De kinderen en leerkrachten moeten in hun zelfgemaakte kleding naar school komen. De beste kinderen krijgen een cadeau. Na het carnaval begint voor veel katholieken de vastentijd. De vastentijd begint altijd op de woensdag na carnaval; het heet Aswoensdag. Op Aswoensdag is er een kerkdienst. Op deze dag verbranden de katholieken droge palmtakjes van het vorig jaar en krijgen ze een askruisje op hun voorhoofd van de bisschop of de pater. Dat betekent: nieuw leven. Op school hebben we onze zonden opgeschreven en samen verbrand in een ton. Dat betekent dat we onze zonden hebben verbrand. We gaan niet meer stout zijn. De slechte geest gaat weg en een goede geest is in ons hartje. Jezus was veertig dagen lang in de woestijn zonder eten en drinken. De duivel stelde Jezus steeds op de proef. Maar Jezus antwoordde: Gij mag de Here Uw God niet op de proef stellen. De duivel wilde Jezus verleiden zodat hij zijn vasten zou beëindigen. Jezus gaf niet op en heeft gevast. Dat doen de katholieken ook als Zijn volgelingen. Mensen vasten op verschillende manieren. Op school vasten wij middels een gebed. Vasten is ook goed voor de lichamelijke gezondheid. Op onze school worden er levensmiddelen opgehaald die de kinderen, ouders, leerkrachten en het schoolhoofd samen hebben verzameld. De leerkrachten maken dan pakketten voor de mensen die het moeilijk hebben. Aan het einde van het kwartaal worden die pakketten gegeven aan de ouders die het moeilijk hebben. Kinderen kunnen vasten door minder te snoepen en te spelen, wat je hebt delen met anderen, meer tijd geven aan lessen leren en oefenwerk maken, extra gehoorzaam zijn, extra bidden, ook bidden voor anderen, lief zijn. Grote mensen moeten ook veel bidden voor anderen die problemen hebben, lief zijn, in vrede leven, geen ruzie maken. In verband met Pasen maken wij op school een paaswerkstuk. Wij gebruiken dan een ei als symbool van nieuw leven. Vooral in de vastentijd, maar ook na de vastentijd, denken wij aan de zes woorden: eerlijkheid, liefde, elkander helpen, veel bidden en vergeven, nadenken over je eigen zonden en die niet meer doen. In de hemel is er geen zonde en niets slechts. Als wij op Jezus vertrouwen die onze zonden vergeeft, kunnen wij voor altijd met Hem in de hemel zijn. Jezus Christus is de enige die onze schulden kan vergeven.

Christiena Jongbahadoersing

De vastentijd is de tijd waarin je gedurende veertig dagen weinig eet. Je vast om tot bezinning te komen. Vasten is een van de belangrijke vormen van boete in de katholieke kerk. Vasten bij de katholieken begint op Aswoensdag en eindigt op Goede Vrijdag, dit jaar op 10 april. Voordat men gaat vasten, viert men het carnaval. Er wordt uitbundig gefeest, gegeten en gedronken. De veertigdagentijd of vastentijd bij de rooms-

katholieken duurt van Aswoensdag tot Pasen. De zondagen telt men niet mee. Met Pasen herdenken de christenen ook de opstanding van Jezus Christus. Er wordt veel gebeden voor elkaar om in vrede te leven. De mensen danken God, vragen om hulp en bidden om kracht en om alle zegen van Jezus Christus. Tijdens het vasten is men door geconcentreerd te bidden in contact met God. Vasten is een manier om aan God en onszelf te laten zien dat we onze relatie met Hem serieus nemen. Vasten is niet bedoeld om ons lichaam te straffen, maar om op God te vertrouwen en te geloven. Je vast en bidt voor alle problemen die je in je leven hebt. Je bidt met gesloten ogen en gevouwen handen, geconcentreerd op God. Je prijst, looft en dankt de Heer voor alles wat Hij heeft gedaan voor ons. We bidden en vasten niet alleen voor onszelf, maar ook voor onze medemens. Denk maar aan mensen die ziek zijn en problemen hebben. Wij vragen aan God om ons te vergeven voor alle verkeerde dingen en stoute dingen. We bidden voor onze moeder, vader, broeders en zusters, juffrouwen en meesters. En dat alle mensen op aarde gelukkig leven. Tijdens het vasten krijg je extra kracht en zegen van God. Bid en vast altijd geconcentreerd in alle stilte en rust. Mensen vasten en vragen om vergeving van alle zonden. Door te vasten word je wel een goed mens. Ook maken wij een paaswerkstuk op school. Wij gebruiken daarvoor eierschaal. Deze dient als symbool van het nieuwe leven. Ik vind dat als ik meer bid en deel met anderen ik iets goed doe, waarbij ik naar God heb geluisterd en een goede band met God heb.

Shresta Ramadhin

De vastenperiode is een periode van veertig dagen voor Pasen, waarin de rooms-katholieken minder eten, minder feesten en vooral veel meer bidden voor anderen. De vastentijd wordt ook wel de veertigdagentijd genoemd. Het is een tijd om na te denken en te doen wat je in je leven goed vindt en niet goed vindt. Voordat de vastentijd begint, wordt er flink feest gevierd en dat heet carnaval. Het begint op zondag en duurt tot dinsdag. Het schoolhoofd en de leerkrachten van de St.-Alfonsusschool hebben op maandag 24 februari op onze carnavalsviering twee prinsen, twee prinsesjes, een koning en een koningin gekozen. Die kinderen hadden de mooiste zelfgemaakte carnavalskleding aan. Zij hebben elk een cadeau gehad van de school. Carnaval is afgeleid van het Latijnse woord Care Vale, wat vlees en gegroet/vaarwel betekent. Carnaval betekent dus vlees vaarwel. Na het carnaval beginnen veel katholieken te vasten. De vastentijd begint altijd op de woensdag na carnaval, die Aswoensdag heet. De mensen die op Aswoensdag de kerk bezoeken, krijgen een askruisje op hun voorhoofd met de woorden ‘van stof zijt gij gemaakt en tot stof zult gij wederkeren’. Het is het teken dat er een periode van boete, vergeving en vrede aanbreekt. Die as wordt gemaakt van gedroogde palmtakken die het vorig jaar bij Palmzondag gebruikt waren. De palmtakken mogen de gelovigen voor Aswoensdag naar de kerk brengen. Deze worden dan verbrand en de as wordt op die dag gezegend. Tijdens deze dienst roept de pater op tot geven, gebed en vasten. In deze veertig dagen wordt gevraagd om drie dingen te doen: geef aan uw behoeftige naaste, veel bidden en vasten. Met Aswoensdag zijn de veertig dagen officieel begonnen. Het herinnert ons dat Jezus zich toen veertig dagen had

teruggetrokken in de woestijn in voorbereiding op Zijn lijden en sterven. Toen heeft Hij ook gevast. Vasten wil verder ook zeggen: minder snoepen, minder feesten, sober leven, gebruik de helft van je volle maaltijd, minder chatten en babbelen, stilte en rust zoeken, anderen helpen die in nood zijn. Het is de tijd van vernieuwing, verfrissing, van reiniging van hart en ziel. Op onze school hebben wij op vrijdag 28 februari na onze weekafsluiting onze zonden verbrand. Alle kinderen, leerkrachten en het schoolhoofd, hebben hun zonden op papier geschreven. Op vrijdag hebben wij alle papier in een ton gezet en zo onze zonden verbrand, en gebeden. Vanaf dat moment gaan wij nu elke dag een positief mens zijn: lief zijn, aandacht besteden aan armen. En wij beginnen nu ook levensmiddelen te verzamelen voor de negen armste gezinnen op school, uit elke klas een gezin. We hebben negen klassen. Deze gezinnen krijgen op woensdag 8 april een pakket van de school. De hele school gaat ook naar de St.-Jozefkerk voor de paasboeteviering. Wij maken ook paaswerkstukken op school. De kinderen gebruiken op school het ei als symbool van nieuw leven. Het vasten wordt dan afgesloten met Pasen. De Goede Week is de laatste week van de vastentijd. De vijf bijzondere dagen zijn: Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag, Eerste Pasen en Tweede Pasen. De donderdag heet Witte Donderdag, de dag waarop Jezus’ laatste maaltijd wordt herdacht. De vrijdag heet Goede Vrijdag; de vrijdag wordt goed genoemd, omdat God Zijn goedheid heeft getoond aan Jezus, die geduldig Zijn lijden en sterven heeft gedragen. De zaterdag wordt Stille Zaterdag genoemd, omdat die dag Jezus gestorven is. De zondag is van deze dagen de allerbelangrijkste: dit is Pasen, de opstanding van Jezus Christus wordt herdacht. In de vastentijd denken wij aan deze 6 woorden: vergeving, aandacht, solidariteit, tot zichzelf komen, eerlijkheid en nadenken. Gehoorzaam altijd de tien geboden van God. Doe nooit meer verkeerde dingen, want deze tijd is heel belangrijk. Luister altijd naar de goede stem. Blijf altijd bidden.

Naomie Hendricks

De vastentijd laat mij denken aan Jezus die veertig dagen in de woestijn bleef om te vasten en zich geestelijk sterk te maken. In de vastentijd of veertigdagentijd gaan wij ons hart en leven zuiveren door te vasten, te bidden en liefdewerk te doen. De katholieken gaan in de vastentijd meer bidden voor hun medemens. Bidden gebeurt in alle stilte. Voordat men gaat vasten wordt er drie dagenlang van zondag tot dinsdag feest gevierd. Dit feest heet carnaval. Onze school heeft op 24 februari carnaval gevierd. De meeste kinderen zijn in zelfgemaakte carnavalskleding naar school gekomen. De eerste woensdag na carnaval heet Aswoensdag. Aswoensdag is een katholieke traditie. Aswoensdag is het begin van veertig dagen. De veertigdagentijd begint met Aswoensdag en eindigt met paaszaterdag of Stille Zaterdag. Vanaf Aswoensdag tot paaszaterdag zijn veertig dagen. Zondagen tellen we niet mee. De katholieken die de kerk op Aswoensdag bezoeken, krijgen een askruisje op hun voorhoofd door de pater. Het askruisje is het teken van elkaar vergeven en liefhebben. De as is gemaakt van de droge palmtakken van Palmzondag van vorig jaar. Op onze school hebben we allemaal onze zonden opgeschreven en samen verbrand. Vanaf nu gaan wij een andere mens zijn: veel bidden, liefdevol zijn en delen met kinderen die geen eten hebben. Gedurende veertig dagen werd Jezus op de proef gesteld door de duivel.

wordt vervolgd op pagina B2

Omhoog ... wijzer in geloof en leven!

liturgie & leven

Schriftlezingen

Vierde zondag in de veertigdagentijd

Eerste lezing: Samuel 16,1b. 6 -7.10 -13a

In die dagen zei de Heer tot Samuël: 'Vul een hoorn met olie; Ik zend u naar Isaï, de Betlehemiet, want één van zijn zonen heb ik voor het koningschap bestemd'. Toen Samuël daar aankwam, viel zijn blik op Eliab en hij dacht: Die daar voor de Heer staat is ongetwijfeld zijn gezalfde! Maar de Heer zei tot Samuël: 'Ga niet af op zijn voorkomen of zijn rijzige gestalte; hem wil ik niet. Want God ziet niet zoals een mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer naar het hart'. Zo stelde Isaï zeven van zijn zonen aan Samuël voor, maar Samuël zei tot Isaï: 'Geen van hen heeft de Heer uitverkoren'. Daarop vroeg hij aan Isaï: 'Zijn dat al uw jongens?'. Hij antwoordde: 'Alleen de jongste ontbreekt; die hoedt de schapen'. Toen zei Samuël tot Isaï: 'Laat die dan halen, want we gaan niet aan tafel voordat hij hier is'. Isaï liet hem dus halen. De jongen was rossig, had mooie ogen en een prettig voorkomen. Nu zei de Heer: 'Hem moet gij zalven: hij is het'. Samuël nam dus de hoorn met olie en zalfde hem midden van zijn broers. Sedert die dag was de geest van de Heer vaardig over David.

Antwoordpsalm: Psalm 23, 1-3a.3b-4.5.6

Tweede lezing: Efeziërs 5, 8-14

Broeders en zusters, eens waart gij duisternis, nu zijt gij licht door uw gemeenschap met de Heer. Leeft dan ook als kinderen van het licht. De vrucht van het licht kan alleen maar zijn: goedheid, gerechtigheid, waarheid. Tracht te ontdekken wat de Heer behaagt. Neemt geen deel aan duistere en onvruchtbare praktijken, brengt ze liever aan het licht. Wat die mensen in het geheim doen is schandelijk om er ook maar over te spreken. Alles echter wat aan het licht wordt gebracht, komt in het licht tot helderheid. En alles wat verhelderd wordt, is zelf 'licht' geworden. Zo zegt ook de hymne: 'Ontwaak, slaper, sta op uit de dood en Christus' licht zal over u stralen'

Evangelielezing:

Johannes 9 : 1.6-9.13-17.34-38

In die tijd zag Jezus in het voorbijgaan een man die blind was van zijn geboorte af. Toen Hij dit gezegd had, spuwde Hij op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man en zei tot hem: 'Ga u wassen in de vijver van Siloam', - wat betekent: gezondene - . Hij ging ernaar toe, waste zich en kwam er ziende vandaan.

Zijn burens nu en degenen die hem vroeger hadden zien bédelen, zeiden: 'Is dat niet de man, die zat te bédelen?'. Sommigen zeiden: 'Inderdaad, hij is het'. Anderen: 'Nee, hij lijkt alleen maar op hem'. Hijzelf zei: 'Ik ben het'. Men bracht nu de man die blind geweest was bij de Farizeeën; de dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen geopend, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen hem dus, hoe hij het gezicht herkrege had. Hij zei hun: 'De man die Jezus heet, deed slijk op mijn ogen, ik waste mij en ik zie'. Toen zeiden sommige Farizeeën: 'Die man komt niet van God, want Hij onderhoudt de sabbat niet'. Anderen zeiden: 'Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen doen?'. Zo was er verdeeldheid onder hen. Zij richtten zich opnieuw tot de blinde en vroegen: 'Wat zegt gijzelf van Hem, daar Hij u toch de ogen geopend heeft?'. Hij antwoordde: 'Het is een profeet'. Zij voegden hem toe: 'In zonden ben je geboren, zo groot als je bent, en jij wilt ons de les lezen?'. Toen wierpen ze hem buiten. Jezus vernam dat men hem buitengeworpen had en toen Hij hem aantrof, zei Hij: 'Geloof ge in de Mensenzoon?'. Hij antwoordde: 'Wie is dat, Heer? Dan zal ik in Hem geloven'. Jezus zei hem: 'Gij ziet Hem, het is degene die met u spreekt'. Toen zei hij: 'Ik geloof, Heer'. En wierp zich voor Hem neer.

Gedachten bij de schriftlezingen

We zijn midden in de veertigdagentijd aangekomen. Even een pas op de plaats, we kijken om ons heen, halverwege. Het uitzicht naar voren trekt aan ons. Onze ogen gaan langzamerhand open. Toch is er het besef dat het vanaf nu gaat spannen, dat het intenser wordt, indringender. Het zal niet van een leien dakje gaan. Vorige week, vanouds zondag Oculi mei genoemd ('Mijn ogen zijn altijd gericht op de Heer'; Psalm 25,15), wisten we het nog zeker, klonk het overtuigend. Vandaag horen we van een blinde jongeman die goed blind is, van geboorte af aan. Jezus opent zijn ogen. En wanneer Jezus ons de ogen opent, opent Hij de ogen van onze ziel, die nu eenmaal uitziet naar een nieuwe geboorte in Hem. Onze ogen worden geopend voor datgene wat we nog niet zagen, al konden we wel kijken. Het thema 'zien' klinkt door in de beide hoofdlezingen, aangevuld met het thema 'licht' uit het epistel (Efeziërs 5,8-14).

Zalving van de messiaanse gestalte
Het verhaal van de verkiezing, de zalving tot 'Gezalfde' (Hebreeuws: Messias, Christus in het Grieks) van de jongste zoon van Isaï is tegelijkertijd een repliek op de houding van de reeds gezalfde, maar door de HEER verworpen koning Saul (1 Samuël 15). Met dit verhaal worden ook hem de ogen geopend voor de gedachtegang van de Eeuwige: 'Gehoorzaamheid is beter dan offers' (15,22). Samuël krijgt een nieuwe opdracht. De profeet, die ook gehoorzaamheidsproblemen kent (in ieder geval was hij woedend op de HEER toen deze koning Saul verwierp; zie 15,10-11), krijgt een les in zien. Samuël ziet wat voor ogen is, en niet wat de HEER voor ogen heeft (16,6- 7). De profeet kijkt naar het uiterlijk, niet naar het hart (16,7). Maar de HEER had al van begin af aan in een van de zonen van Isaï 'een koning gezien' – dat staat er in het Hebreeuws (in plaats van 'als koning uitgekozen'; 16,1). Alleen zag Samuël dat nog niet. Hij zag een figuur à la Saul, Eliab, en dacht in deze rijzige gestalte en met dat voorkomen de juiste kandidaat gevonden te hebben (vergelijk

9,2 en 10,23). Leuk is het getallenthema. In de volmaaktheid van het zevental zonen, door Isaï aangewezen, zit nog niet degene die de Heer op het oog had. De over het hoofd geziene, de jongste, de kleinste zoon, die bezig was met herderen, de achtste, die zal het zijn. Acht is in de Schriften ook het getal dat een volkomen nieuw begin aan duidt, buiten al het verwachte om. Denk aan de achtste dag. Opmerkenswaard is verder het thema offer. Het is de reden waarom Saul juist werd afgewezen. Hij wilde, en de soldaten met hem, offers brengen voor de HEER (15,21.24). Wat is daar nu fout aan? Wat wil de HEER anders, toch? Het aardige is dat Samuël wel aan de op dracht van de HEER gehoorzaamt, naar Isaï gaat en met hem en zijn zonen een offermaaltijd houdt (16,2.5). Wat ook nog opvalt, is dat in het laatste vers (16,13) pas de naam genoemd wordt, die in het vervolg alom zal klinken: David. Het verhaal gaat nu verder met hem. Hij is, na zijn zalving, doordrongen van de geest van de HEER. Zulke woorden worden ook gebruikt rond de jonge Jezus (Lucas 2,40.52; 4,1).

De HEER is mijn herder

Na deze eerste lezing is Psalm 23 als antwoordpsalm geheel op zijn plek. Waar mensen die schapen hoeden (zoals de jongste zoon van Isaï, David, die als de dichter van deze psalm te boek staat), gevonden worden, waar mensen voor elkaar opkomen en zorg dragen, daar weten zij zich geweid en gevoed door de Eeuwige. God heeft immers zelf zijn volk geleid door de woestijn en tot rust gebracht in groene weiden, het beloofde land. Zij zullen zingen: 'De HEER (dat is: Ik ben die Ik ben) is mijn herder, ik keer terug in zijn huis, mijn dagen zijn in Hem verlengd.'

Van horen naar zien

De evangelist Johannes is er in alles op uit om aan te tonen wie Jezus is: Hij is één met de Vader en in Hem zijn de werken van de Vader – de magnalia Dei, Gods grote daden (volgens de

tongval van Lucas; Handelingen 2,11) – openbaar geworden. Voor dit doel componeert hij een aantal grote verhalen. Bekend zijn vooral die over de Samaritaanse vrouw bij de put (Johannes 4), de genezing van de blindgeborene (Johannes 9) en de opwekking van Lazarus (Johannes 11). Deze drie verhalen die we nu op de zondagen van de veertigdagentijd horen, werden eeuwenlang op doordeweekse dagen tijdens de dagelijkse eucharistieviering in de vastentijd gelezen. Ze waren bedoeld als catechesestof voor geloofsleerlingen die met Pasen gedoopt gingen worden met de daarbij horende rituelen als de zalving van de ogen, het openen ervan. Het verhaal van de vanaf zijn geboorte blinde jongen was hierbij 'leerstof'. Wat opvalt, is dat de hoorders van al deze verhalen er vaak niets van begrijpen, met de ogen van het verstand tenminste – het onbegrip van de toehoorders is een hoofdthema in het vierde evangelie. In al deze verhalen, en dat begint al met Nikodemus (Johannes 3), gaat het om dubbele bodems, om verwijzingen naar wat erachter zit. Zo componeert Johannes tot zevenmaal toe een verhaal rond de zogenaamde 'Ik ben'-woorden, waarmee hij verhoudt aanduidt dat, volgens hem, Jezus de goddelijke presentie van de Eeuwige is (vergelijk de Naam van de HEER, 'Ik ben die er zijn al', in het roepingsverhaal van Mozes, Exodus 3,14). En Jezus weet dat van zichzelf: 'Ik ben het licht voor de wereld' (8,12; 9,5). Hij zegt erbij: 'zolang Ik in deze wereld ben.' Dooft het licht dan met zijn verscheiden? Daarvoor moeten we vandaag het epistel lezen, waar tegen de christenen van Efeze gezegd wordt: 'Eens was u duisternis, maar nu bent u licht, door uw bestaan in de Heer' (5,8). En dan mogen we denken aan alle gedoopten, die naar de traditie van de oude kerk 'verlichten' genoemd worden.

**Bezoek de website van het Rk
Bisdop :
www.bisdopparamaribo.org**

parochieberichten

vervolg van pagina A4

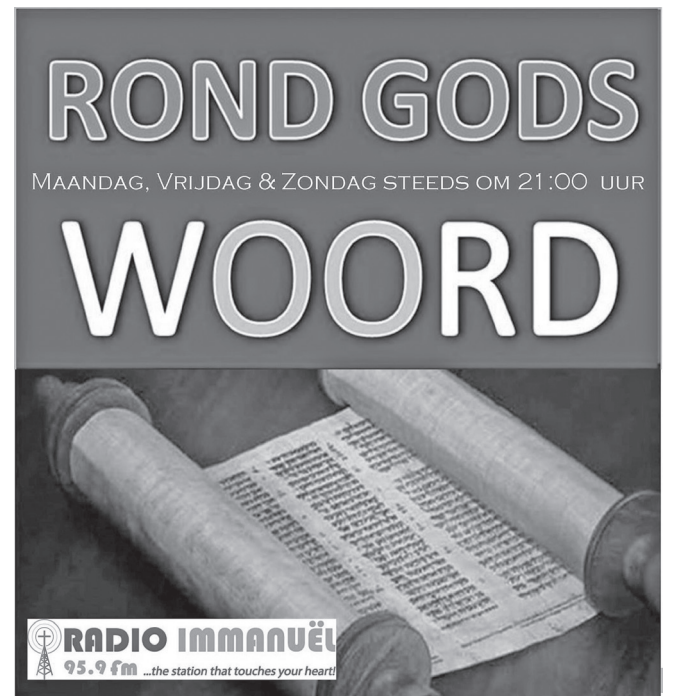
Leerlingen St.-Alfonsusschool over vasten

De duivel wilde Jezus verleiden, zodat Jezus het vasten zou opgeven. Maar Jezus gaf niet op. Hij heeft gevast. Het vasten kan op verschillende manieren, maar in de kerk gebeurt dat vooral op de woensdag en vrijdag, vooral op deze twee dagen worden er geen vlees- en vleesproducten gebruikt. Wij vasten in onze klas middels het vastengebed in onze godsdiensthoek. Broederlijk delen doen wij ook op onze school. Wij verzamelen per klas levensmiddelen voor de arme gezinnen op school. Het schoolhoofd stuurt een lijst. Alle leerkrachten moeten een naam van een kind opschrijven dat het niet zo breed heeft. De leerkrachten maken pakketten. Op de laatste schooldag worden de pakketten afgegeven aan ouders. Het vasten wordt op onze school afgesloten met de paasboeteviering in de kerk. Vijf belangrijke dagen zijn nl.: Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag, 1e Pasen en 2e Pasen. Het paasfeest is een feest waarbij de kerk de opstanding van Jezus Christus herdenkt. Ook maken wij een paaswerkstuk op school. Wij gebruiken eierschaal. Deze dient als symbool van het nieuwe leven. Ik vind dat als ik meer bid en deel met anderen ik iets goed doe, waarbij ik naar God heb geluisterd en een goede band met God heb.

Maria

In de periode van de vastentijd eten mensen minder en gaan bijna niet feesten, de slechte dingen worden achterwege gelaten. Er wordt veel gebeden. Dit gebeurt in alle rust en stilte. Er wordt ook meer aan zieken gedacht en mensen met problemen. Deze worden dan geholpen. Vasten is je vrijmaken voor de mens in nood, je brood delen met iemand die honger heeft, je speelgoed delen. Voordat men gaat vasten, wordt er feest gevierd. Dit feest heet carnaval en dat duurt drie dagen lang. Carnaval is afgeleid van het Latijnse woord Carne Vale, dat vaarwel van het vlees betekent. Voor dit jaar duurt het carnaval van 23 februari tot en met dinsdag 25 februari. Op maandag 24 februari werd er op onze school weer carnaval gevierd. Voor carnaval op school maken we zelf kleding en de leerkrachten doen ook mee. Na carnaval begint voor veel katholieken de vastenperiode, veertig dagen eten de gelovigen minder. Kinderen moeten minder of niet snoepen. De vastentijd begint altijd op woensdag na carnaval. De dag wordt Aswoensdag genoemd. De katholieken die in de gelegenheid zijn om naar de kerk te gaan, brengen de droge palmtakken van Palmzondag van het vorig jaar mee. Die worden verbrand. De as gebruikt de pater tijdens de dienst om de mensen een askruisje op hun voorhoofd te geven. As is een teken van boete. De as herinnert ons eraan dat wij van stof zijn gemaakt en als wij dood gaan, worden wij weer stof. Dat geldt voor alle mensen. De leerkrachten vragen in de vastentijd de kinderen om niet of minder te snoepen en met dat geld levensmiddelen te kopen en die mee te nemen naar school. De levensmiddelen verpakken ze en geven ze aan oudjes en armen die het niet zo breed hebben. Dat wordt op onze school met een mooi woord broederlijk delen genoemd. Tijdens het vasten eten mensen minder. Iets waarvan je houdt bijvoorbeeld uitgaan moet je in de veertigdagentijd stoppen. Er wordt ook gebeden op onze school in onze gebedskring The little helpers of Jezus. Wij hebben nu in onze godsdiensthoek: een tafel met een paars tafelkleed, gevlochten doornenkrans,

spijkers, witte kaars, een beeld van Moeder Maria en de betekenis van vasten. De V staat voor vergeving, de A staat voor aandacht, de S voor solidariteit, de T tot zichzelf komen, de E voor eerlijkheid en de N voor nadenken. Het vasten wordt afgesloten met het paasfeest. Dat is op zondag 12 april en maandag 13 april. De mensen vieren feest. In verband met Pasen maken we op school werkstukken. Dat vinden de kinderen fijn. Wij vieren het paasfeest vóór de paasvakantie op onze school. In de vastentijd vraagt God dat wij extra aalmoezen geven, dat wij op een speciale manier aandacht schenken aan mensen die het niet zo goed hebben. Dat moet in het geheim gebeuren en God die alles ziet, zal je belonen.

Programma '24 uur voor de Heer' - HH. Petrus en Paulus Kathedrale Basiliek – 2020

START: VRIJDAG 20 maart OM 12:00 UUR – EINDE: ZATERDAG 21 maart OM 12:00 UUR

Tijd	Activiteit	Verantwoordelijke
12.00	Eucharistieviering & plechtige uitstelling van het Allerheiligste	Mgr. W. de Bekker
13.00	Rozenkransgebed	Begi Kerki
13.30	Bidden (spontaan, gebedenboek)	Allen
14.00	Rozenkrans van Bevrijding	Biddende moeders
14.30	Smeekbeden en liederen	Ziekenhuispastoraat
15.00	Rozenkrans: Goddelijke Barmhartigheid	OFS Fiorette Masanga
15.30	Stille aanbidding	~~~
16.00	Bijbeltekst en reflectie	St. Vincentiusvereniging
16.30	Rozenkrans: Blijde geheimen	Haitiaanse gemeenschap
17.00	Bijbeltekst en reflectie	Margo Hek
17.30	Bidden (spontaan, gebedenboek)	Allen
18.00	Angelus en avondgebed	Katholieke Jongeren Suriname
18.30	Smeekbeden en liederen	ABP Bijbelstudiegroep
19.00	Kruisweg	Media & Communicatie Bisdom
20.00	Rozenkrans: Geheimen van het Licht	Christians In Action
20.30	Bijbeltekst en reflectie	Marriage Encounter
21.00	Stille aanbidding	~~~
21.30	Litaniegebeden	Gerda Misidjang/Eerw. E. Kross
22.00	Smeekbeden en liederen	OLV van Nazareth
22.30	Bijbeltekst en reflectie en zang	Sunny Point
23.30	Stille aanbidding	~~~
00.00	Kruisweg	Katholieke Charismatische Vernieuwing
01.00	Rozenkrans/Smeekbeden en liederen	St. Isidoor - Reeberg
02.00	Stille aanbidding	~~~
02.30	Bidden (spontaan, gebedenboek)	Allen
03.00	Rozenkrans: Goddelijke Barmhartigheid Lectio Divina	Lectio Divinagroep ABP
04.00	Stille aanbidding	~~~
04.30	Smeekbeden en liederen	H. Driekoningen
05.00	Rozenkrans: Glorievolle geheimen	Zusters Santo Fransiskus Charitas
05.30	Bidden (spontaan, gebedenboek)	Allen
06.00	Angelus & morgengebed	Maria Legioen
06.30	Stille aanbidding	~~~
07.00	Bijbeltekst en reflectie	Catholic Men's Ministry
07.30	Smeekbeden en liederen	Zrs Dienaressen vd Heer en Maria Internaats
08.00	Bijbeltekst en reflectie en zang	Hanna's Lust
09.00	Rozenkrans: Droevige geheimen	Mary Guide of the Wanderer
09.30	Batavia Kruisweg	Stg Devotie Petrus Donders
10.30	Smeekbeden en liederen	Inheemse gemeenschap
11.00	Bijbeltekst en reflectie	Rooms Katholiek Bijzonder Onderwijs (RKBO)
11.30	Stille aanbidding	~~~
11.45	Liturgische dans	Glory to God
12.00	Eucharistieviering ter afsluiting	Eerw. E. Kross

Wijzigingen voorbehouden!

geloofsverdieping

VIERDE ZALIGSPREKING: ZALIG DIE HONGEREN NAAR GERECHTIGHEID

Tijdens de audiëntie op 11 maart, gehouden in de bibliotheek van het Apostolische Paleis, sprak paus Franciscus over de vierde zaligspreekking.

Beste broeders en zusters, goedendag!

Vandaag gaan we door met mediteren over de lichtende weg van geluk die de Heer ons in de zaligspreekkingen heeft toevertrouwd. We zijn gekomen bij de vierde: "Zalig die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden" (Mt. 5, 6).

We hebben reeds de armoede van geest en het treuren gehad. Nu worden we geconfronteerd met een ander soort zwakheid. Zij houdt verband met honger en dorst. Honger en dorst zijn primaire behoeften. Het gaat om overleven. Dit moet worden benadrukt: het gaat hier niet om een algemeen verlangen. Het gaat daarentegen over een levensnoodzakelijke, dagelijkse behoefte, zoals voedsel.

De pijn van armen

Maar wat betekent het om te honger en te dorsten naar gerechtigheid? We hebben het zeker niet over degenen die wraak willen nemen, integendeel. In de vorige zaligspreekking ging het over zachtmoedigheid. Zeker, onrechtvaardigheid kwetst de menselijkheid.

De menselijke samenleving heeft een dringende behoefte aan billijkheid, waarheid en sociale rechtvaardigheid. Laten we niet vergeten dat het kwaad dat vrouwen en mannen over heel de wereld hebben geleden, het hart van God de Vader raakt. Welke vader zou niet lijden onder de pijn van zijn kinderen?

De Schrift spreekt over de pijn van armen en onderdrukten die door God gekend en gedeeld wordt. Omdat Hij de kreet van de onderdrukking heeft gehoord die door de kinderen van Israël werd geslaakt - zoals het boek Exodus verhaalt - is God neergedaald om zijn volk te bevrijden. Maar de honger en dorst naar gerechtigheid waarvan de Heer ons spreekt is nog dieper dan de geoorloofde behoefte aan menselijke gerechtigheid die ieder

mensen in het hart draagt.

Innerlijke dorst

In dezelfde "Bergrede", iets verder, spreekt Jezus over een gerechtigheid die groter is dan het mensenrecht of de persoonlijke volmaaktheid, wanneer Hij zegt: "Als uw gerechtigheid die van de Schriftgeleerden en de Farizeeën niet ver overtreft, zult gij zeker niet binnengaan in het Rijk der hemelen" (Mt. 5, 20). En dat is de gerechtigheid die van God komt.

In de Schrift vinden we een dorst die dieper gaat dan de fysieke dorst. Het gaat om een verlangen vanuit de wortel van ons wezen.

Een Psalm zegt: "God, mijn God, naar U blijf ik zoeken, mijn ziel dorst van verlangen naar U, al wat ik ben smacht naar U in een troosteloos dor land zonder water" (Ps. 63, 2). De Kerkvaders spreken over deze rusteloosheid die in het hart van de mens woont. De heilige Augustinus zegt: "Gij hebt ons voor u gemaakt, Heer, en ons hart vindt pas vrede als het in u rust."

Het gaat om een innerlijke dorst, een innerlijke honger, een rusteloosheid ...

De scheppende adem

In elk hart, zelfs in de meest verdorven mens die ver verwijderd is van het goede, is een zucht verborgen naar licht, zelfs als het onder het puin van bedrog en dwaling begraven ligt. Altijd is er de dorst naar de waarheid en naar het goede. Dat is de dorst naar God. Het is de Heilige

Geest die deze dorst opwekt. Hij is het levende water dat onze stoffelijkheid heeft vorm gegeven. Hij is de scheppende adem die het leven heeft geschonken.

De grootste rechtvaardigheid

Om deze reden is de Kerk gezonden om aan allen het Woord van God, doordrenkt met de Heilige Geest, te verkondigen. Immers, het Evangelie van Jezus Christus is de grootste rechtvaardigheid die kan worden aangeboden aan het hart van de mensheid. Zij heeft er een levensnoodzakelijke behoefte aan, ook als zij zich er niet van bewust is. Bijvoorbeeld, als een man en een vrouw trouwen, hebben ze de bedoeling iets groots en moois te realiseren. Als ze dit verlangen levend houden, zullen ze altijd de weg vinden om, ook te midden van problemen, verder te gaan met de hulp van Genade. Zelfs jonge mensen hebben deze honger, en ze mogen die niet verliezen! In het hart van kinderen moet men dit verlangen naar liefde, naar tederheid en naar aanvaarding beschermen en voeden. Zij drukken dat uit in hun oprecht en lichtend elan.

Dorst naar gerechtigheid

Ieder mens is geroepen om te herontdekken wat echt belangrijk is, wat hij of zij echt nodig heeft, wat het leven goed maakt en tegelijkertijd wat bijkomstig is en wat hij kan missen.

Jezus verkondigt in deze zaligspreekking - honger en dorsten naar gerechtigheid - dat er een dorst is die niet teleurgesteld zal worden. Een dorst die, als hij recht gedaan wordt, voldaan zal zijn en altijd succesvol. Hij beantwoordt aan het hart zelf van God, aan zijn Heilige Geest die liefde is, en ook aan het zaad dat de Heilige Geest in ons hart heeft gezaaid.

Moge de Heer ons deze genade geven: om deze dorst naar gerechtigheid te bezitten, want dat is het verlangen om Hem te vinden, om God te zien en goed te doen aan de ander.

(Bron: RK Doc/bewerkt-mk)

24 UUR VOOR DE HEER

20-21 maart 2020

KATHEDRALE BASILIEK

HENCK ARRONSTRAAT 22-24

Start: vrijdag 20 maart

12.00 's middags

Slot: zaterdag 21 maart

12.00 's middags

**AANBIDDING
BIEGHT
BEZINNING
GEBED**

Het
gebedenboekje
"Heer,
kom mij te hulp"
zal wederom
verkrijgbaar zijn

GEBEDSWAKE 24 UUR VOOR DE HEER

Live uitzending Eucharistieviering opening en slot
Via Radio Immanuel 95.9 FM
vrijdag 20 maart 12:00 uur
zaterdag 21 maart 12:00 uur

YouTube f Live stream op FB-pagina R.K. Bisdom Paramaribo en Youtube Centraal Media Informatie Punt.

LIVE Stream op www.immanuelsr.com/live

gebeden voor iedere dag

Maandag 23 maart

Dagtekst

2 Koningen 5,10: Elisa stuurde iemand naar buiten om hem te zeggen: 'Baad u zevenmaal in de Jordaan, dan zal uw huid weer gezond worden en zult u weer rein zijn.'

Overweging

Door Naaman zevenmaal te laten wassen in de Jordaan vroeg Elisa eigenlijk van Naaman om nederig en geduldig te zijn. Elisa wilde dat Naaman zich liet leiden door het geloof dat de God van Israel het voor het zeggen had. (zie 2 Kon 5,1-15). Zo vraagt God vaak ook iets van ons wat ons helpt in contact te komen met zijn helende kracht. We hebben allemaal wel te maken gehad met zondige patronen. Misschien hebben we voortdurend de neiging tot ongeduld of boosheid. Misschien zijn we voortdurend aan het klagen of roddelen. We hoeven niet ontmoedigd te raken. Jezus zegt dat we 'zeventig maal zeven' moesten vergeven, dus Hij kent onze zwakheid en staat ons bij in onze strijd. Jezus wil genezing geven, bijvoorbeeld wanneer we biechten. Als een goede dokter weet Hij dat onze genezing kan vragen om geduld en volharding. Niet alle medicijnen werken tenslotte onmiddellijk.

Gebed

Vader, ik loof U om uw oneindige barmhartigheid! U vergeeft mij, hoe vaak ik ook val! Stort uw genezende kracht over me uit zodat ik kan groeien in uw liefde en genade. Amen.

dinsdag 24 maart

Dagtekst

Daniel 3, 43: Red ons op uw wonderbare wijze en verheerlijk, Heer, uw naam.

Overweging

Soms stelt het leven ons voor onoplosbare problemen. Er gebeuren dingen die we eenvoudigweg niet in de hand hebben en die kunnen onze wereld op zijn kop zetten. Deze dingen kunnen onze dagelijkse routine doorbreken en ons geloof op de proef stellen. En hoe reageren we dan? We kunnen het gevoel hebben dat het terecht is als we verbitterd raken of ons grommend aan de nieuwe situatie aanpassen. Maar is dit echt de manier waarop God wil dat zijn kinderen leven? Een betere reactie zou zijn dat we deze uitdagingen zien als een kans om ons perspectief door God te laten wijzigen. In de moeilijkste omstandigheden kan je met overtuiging bidden en hoopvol blijven.

Gebed

Jezus, ik heb uw hulp nodig om uit te stijgen boven mijn eigen geklaag over de wisselvalligheden van het leven. Ik wil mijn hart aan U geven, maar ik kan zo gehecht zijn aan mijn comfortabele manier van leven. Help me elke gelegenheid aan te grijpen om aan U vast te houden, zelfs als het leven me op de proef stelt. Amen.

woensdag 25 maart

Dagtekst

Matteus 22,37: U zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand.

Overweging

Jezus gaf ons niet alleen maar een stel wetten. Hij liet ons zien wat de wet werkelijk inhoudt. Hij liet ons zien dat we de Heer moeten liefhebben met

heel ons hart, onze ziel en ons verstand, en onze naaste als onszelf (Mt 22,37-38). Maar soms volgen we de weg van de minste weerstand en hopen we dat het voldoende is als we eenvoudigweg naar de kerk gaan en onze gebeden bidden. We hebben het allemaal nodig dat ons 'hart' van tijd tot tijd gecontroleerd wordt. Lijk ik op die Farizeeën die te veel de nadruk legden op de wet en op rituelen? Of vraag ik me dagelijks af: 'Wat zou Jezus doen?' en zoek ik wegen om iets te doen voor de mensen om me heen? Zit ik vast aan mijn eigen comfort? Of ben ik bereid in geloof en vertrouwen nieuwe stappen te zetten? Het is altijd een goed idee om regelmatig ons wandelen met de Heer te evalueren. Hoe kunt u dan vandaag een licht zijn in uw buurt, of voor uw gezin? Hoe kan uw getuigenis zo oplichten dat de harten van mensen erdoor worden geraakt? Als we Gods wetten willen gehoorzamen, is onze grootste verwachting gelegen in het ontvangen van zijn genade. We kunnen de wandeling niet maken zonder dat Jezus met ons meewandelt.

Gebed

Heer Jezus, U zegt ons binnen te gaan in de binnenkamer van ons hart, daar waar wij U kunnen ontmoeten want U bent de bron waaruit een barmhartigheid kan vloeien waar we niet uit onszelf toe in staat zijn. Maak ons hart op weg naar Pasen zacht en teder zoals het uwe, eerlijk begaan met mensen, niet om zelf gerespecteerd te worden maar uit echte liefde voor de mens zoals hij of zij is. Geef ons de volharding in het verborgene tijd genoeg door te brengen met uw en onze Vader: zo wordt de echte vreugde geboren, zo maakt de bekering in deze vastentijd van ons geen sombere maar blijde christenen! Amen.

Donderdag 26 maart

Dagtekst

Hosea 14,2: Kom met uw woorden als gave, bekeer u tot de Heer.

Overweging

Deze raad gaf de profeet Hosea. Welke woorden moesten de Israëlieten brengen? Woorden van berouw en een beroep op Gods barmhartigheid. De Israëlieten hadden gerekend op buitenlandse bondgenoten om hen te redden, met rampzalige gevolgen. Nu waren ze teruggekeerd tot de Heer en spraken hun vertrouwen uit in God alleen. Welke 'woorden' zal ik meenemen? Met welke woorden zal ik reageren op de uitdagingen die ik vandaag tegenkom? Misschien is het een eenvoudige aanroep of een beeld, een bloemknop die op het punt staat open te gaan. Waar het ook vandaag komt, neem dit geschenk aan en neem het de rest van de dag met u mee. Het woord van vandaag kan heel treffend zijn maar zal zelden een 'nieuw' idee zijn. We hoeven niet achter nieuwe ideeën aan te rennen. De heilige Geest is er vooral op uit dat we de waarheid die we al kennen ook in ons leven waarmaken.

Gebed

Heilige Geest, ik koester uw woord voor mij. Geef me alstublieft een woord dat me door deze dag heen draagt op de golven van uw liefde. Amen.

Vrijdag 27 maart

Dagtekst

Mt 7,1-2: Werp je niet op als rechter, opdat je niet onder het oordeel valt. Want onder het oordeel dat jullie vellen, zul je vallen, en met de maat waarmee jullie meten, zul je gemeten worden.

Overweging: De splinter en de balk

De fout die je zelf hebt, zie je eerst en vooral bij een ander. Het kan ook moeilijk anders. Wel zie je de fout van de ander altijd uitvergroot. 'Mijn buur is veel arroganter, veel driftiger dan ik.' Fouten van anderen worden boven zichzelf uitgetild de hoogte in. Gaven en kwaliteiten worden vaak tot dwergen gereduceerd. Waarom? Misschien denken we dat de gebreken van een ander de onze aanvaardbaarder maken. Of dat dezelfde fout bij een ander ons zuivert. Een onbewuste zelfrechtvaardiging die ons blijkbaar in de genen zit. 'Ik? Misschien wel! Maar hij vast nog veel meer dan ik!' 'Een splinter in mijn oog, een balk in de jouwe,' wat maakt het uit? Ze beletten allebei het gezichtsvermogen. En 'in het rijk der blinden ...' zegt de spreuk. Zodoende.

Gebed

Heer, uw woorden zijn niet altijd gemakkelijk te begrijpen. U wilt ons doen inzien dat U een voorliefde hebt voor de kleine mens, de zondaar, de zieke, de arme, de eenzame. Voor de mens die in de ogen van de wereld geen vruchten draagt - geen prestatie levert, werkloos is, aan de zelfkant leeft. Wij allemaal zijn ergens wel arme mensen. Maar uw Blijde Boodschap zegt ons vandaag dat wij mogen mislukken, dat wij geen grote dingen hoeven te doen; bij U krijgen we kansen, telkens opnieuw, van U krijgen we ruimte en tijd. Leer ons onszelf te aanvaarden met al onze beperkingen en ons voeden aan uw liefde en kracht: dan komen de vruchten vanzelf, ook al blijven ze vaak onzichtbaar. Amen.

Zaterdag 28 maart

Dagtekst

Joh 4, 39: Uit die stad waren vele Samaritanen in Hem gaan geloven op grond van het woord van de vrouw die getuigd had: 'Hij wist me alles te vertellen wat ik gedaan heb.'

Overweging

Eigenlijk zijn wij allen op de weg van het leven een beetje zoals de blinde over wie het evangelie spreekt. Zodra wij niet meer zien, zijn wij droevig zoals hij, wij schreeuwen, wij halen alles door elkaar. Daarom vraagt Jezus de blinde Bartimeus: 'Wat is er aan de hand met jou? Wat wil je dat ik doe?' Zonder aarzelen antwoordde hij: 'Rabboeni, zorg dat ik weer kan zien.' Het evangelie voegt hieraan toe: 'En meteen kon hij weer zien en hij volgde hem op zijn weg' (Mc 10,46-52). Om de weg van het leven te gaan, is het dus belangrijk te zien. Jullie hebben deze vraag gesteld: 'Wat is het geloof?' Het geloof laat ons met dezelfde blik als God naar de levende wezens en de wereld kijken. Het geloof verdiept, verwijdt ons zicht en oriënteert ons op de weg.

Gebed

Hemelse Vader, ik dank U dat U zo genadig voor me bent geweest. Maak me tot een kanaal voor uw genade voor iedereen die ik vandaag ontmoet. Laat ik nederig mogen zijn zodat uw verzoening door mij heen kan stromen. Amen.

**De Facebook pagina :
R.K. Bisdóm Paramaribo (Official)**

**Bezoek ook
de website van mhoog:
omhoog.org**